

c.c. alle leden van
de Ministerraad.

MINISTERIE
VAN BUITENLANDSE ZAKEN
'S-GRAVENHAGE

80566
12-11-55 *m. K. v. P.*

VERZOEKE BIJ BEANTWOORDING, KENMERK, ONDERWERP, DATUM EN NUMMER TE VERMELDEN

Kenmerk:
Onderwerp: Integratie

Datum: 11 november 1955

Nummer: 153367

Fotonummer: 129887

100 14/11/55 pt 23

Ter behandeling in de Ministerraad.

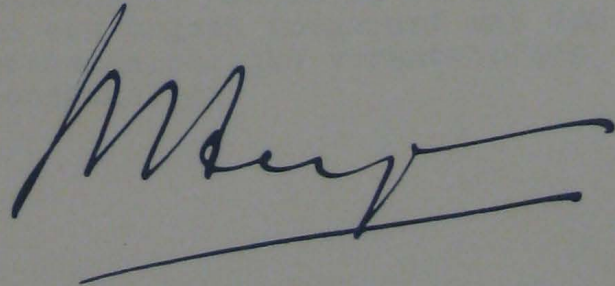
./.

Bijgevoegd moge ik U doen toekomen de, op mijn Departement vervaardigde, vertaling van een werkdocument betreffende de institutionele aspecten van de Gemeenschappelijke Markt, dat opgesteld is door Minister Spaak met het oog op de redactie van het eindrapport van het Intergouvernementeel Comité te Brussel.

Wellicht zou deze tekst, waarvan de inhoud volledig past in het Nederlandse standpunt, op de eerstvolgende vergadering van de Ministerraad een onderwerp van bespreking kunnen uitmaken. Afschrift van dit schrijven en van de bijlagen deed ik spoedshalve reeds toekomen aan onze ambtgenoten.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

Zijner Excellentie
de Minister President
te
's-Gravenhage.

Intergouvernementeel Comité ingesteld door de Conferentie van Messina.

Werkdocument No. 6

Instituties.

De overwegingen, voortvloeiende uit de bestudering van de problematiek betreffende de vestiging, de ontwikkeling en het functioneren van de Gemeenschappelijke Markt, leiden alle, ondanks hun duidelijke verscheidenheid, tot de erkenning van de noodzaak van een institutionele organisatie, die het mogelijk maakt om, in verschillende vormen, de geeigende beslissingen te nemen. Deze overwegingen kunnen worden herleid tot enkele eenvoudige beginselen, die een verantwoorde constructie mogelijk maken.

Het eerste beginsel zou als volgt kunnen worden geformuleerd: in afwachting van de verwezenlijking van een grotere eenheid van het monetair, budgetair en sociaal beleid der deelnemende staten, moet een onderscheid worden gemaakt tussen de vraagstukken op het terrein der algemene economische politiek en de problemen die rechtstreeks samenhangen met het functioneren van de Gemeenschappelijke Markt.

Het tweede beginsel, dat algemeen aanvaard lijkt, is dat de toepassing van de regels van de Gemeenschappelijke Markt, d.w.z. de controle op de uitvoering van de verplichtingen die de staten op zich hebben genomen, de eerbiediging van de concurrentie-regels, de toepassing van de ontsnappingsclausules, niet mogen afhangen van de eenstemmigheid der regeringen, hetgeen een veto mogelijk zou maken of het recht zou doen verdwijnen in een koehandel, noch van een meerderheid der regeringen, welke in feite een belangengroepering zou vertegenwoordigen. In het belang der producenten zelve en om hun de noodzakelijke zekerheid te verschaffen moet bovendien een directe procedure worden gekozen voor de toepassing van en het toezicht op de concurrentie-regels, hetgeen niet zou kunnen geschieden door middel van de ingewikkelde methode der intergouvernementele contacten of organisaties. De oprichting van een orgaan toegerust met een eigen gezag en met een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid, blijkt dan ook noodzakelijk.

Het derde beginsel is, dat een beroep mogelijk moet zijn hetzij door een appèl tegen de beslissingen van het gemeenschappelijk orgaan, hetzij ter beslechting van geschillen, die tussen dit orgaan en de deelnemende staten of tussen deze staten onderling zouden kunnen rijzen bij de uitvoering van het verdrag.

Het vierde beginsel is de noodzakelijkheid van een duidelijke definitie van de voorwaarden, waaronder de verantwoordelijkheid van het gemeenschappelijk orgaan zal worden gerealiseerd.

Het onmiddellijke voordeel van een gemeenschappelijk orgaan is gelegen in het feit, dat het gewettigd is tot het nemen van meerderheidsbeslissingen omdat zijn leden een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid hebben in-stede van de individuele vertegenwoordigers te zijn der nationale regeringen.

Ongetwijfeld zal het gemeenschappelijk orgaan t.a.v. de algemene politiek, die tot de competentie der leden-staten blijft behoren, niet dezelfde verantwoorde-lijkheid noch dezelfde bevoegdheden hebben als met be-trekking tot de toepassing van de regels van de Gemeen-schappelijke Markt, maar gezien de invloed van de econo-mische politiek der deelnemende staten op het function-neren van de Gemeenschappelijke Markt, zal het gemeen-schappelijk orgaan ook bevoegd moeten zijn tot het ondernemen van studies en het doen van voorstellen op dit gebied.

Voor de coördinatie van de economische politiek der regeringen alsmede voor de harmonisatie tussen deze politiek en de ontwikkeling van de Gemeenschappelijke Markt, zal een Raad van Ministers noodzakelijk zijn, eventueel terzijde gestaan door een permanent college van plaatsvervangers gedurende de perioden tussen de Raadszittingen.

Het bevoegde rechterlijke orgaan om te beslissen als beroepsinstantie of voor het beslechten van ge-schillen, zou het Hof van Justitie van de E.G.K.S. moeten zijn.

Het lijkt nodig dat de uitvoering der aangegane verplichtingen, de toepassing van de regels van het verdrag en de ontwikkeling van de Gemeenschappelijke Markt worden onderworpen aan de controle van openbare discussie in een parlementair lichaam. Deze controle

zou verzekerd kunnen worden door een uitbreiding van de competenties van de Gemeenschappelijke Vergadering van de Gemeenschap voor Kolen en Staal. Deze uitbreiding zou ook een zeer aanzienlijke vergroting van het ledenaantal van deze Vergadering rechtvaardigen, dat gemakkelijk zou kunnen worden verdrievoudigd, teneinde een groter gedeelte van de nationale parlementen bij de ontwikkeling van Europa te betrekken.

In kwesties van algemene economische politiek is de Raad van Ministers het orgaan waarin de regeringen onderling overleggen en gezamenlijke beslissingen kunnen nemen. De bevoegdheden die zij op dit gebied behouden maken het nodig dat voor dergelijke beslissingen eenstemmigheid de algemene regel is. Desalniettemin eisen de werking en de ontwikkeling van de Gemeenschappelijke Markt dat bepaalde beslissingen die de algemene politiek raken genomen kunnen worden zonder dat men het gevaar loopt in een impasse te geraken. De voorgestelde algemene structuur van de instituten kan het mogelijk maken dat beslissingen worden genomen bij eenvoudige of gequalificeerde meerderheid, in geval zij worden getroffen naar aanleiding van een voorstel van het gemeenschappelijke orgaan dat belast is met het vaststellen van het objectieve standpunt, in naam van het gemeenschappelijk belang.

De gevallen waarin de beslissingen op dit gebied zouden kunnen afwijken van de unanimiteitsregel dienen noodzakelijkerwijs limitatief te worden opgesomd in het verdrag. Het spreekt overigens vanzelf dat naarmate de integratie voortschrijdt de lijst ervan gaandeweg uitgebreid kan worden door accoorden die de ontwikkeling van de situatie nodig maakt.

Zo dient de vaststelling van de buitentarieven en van de standpunten bij onderhandelingen met derde landen in principe aan de eenstemmigheid der regeringen onderworpen te zijn, maar de andere formule zou moeten kunnen worden toegepast wanneer het overleg geheel dreigt vast te lopen.

Een ander voorbeeld is dat van een verandering in de voor de afschaffing der douanerechten vastgestelde termijnen: ongetwijfeld lijkt het nodig voor verkorting hiervan unanimiteit te eisen, aangezien geen enkele regering zonder haar toestemming kan worden gedwongen

verder te gaan dan de vaste verplichtingen, die zij op zich heeft genomen. Anderzijds zou, binnen de grenzen die het verdrag zelf zou moeten bepalen, tot een verlenging kunnen worden besloten door een nader vast te stellen meerderheid in de Raad op voorstel van het gemeenschappelijk orgaan op een zodanige wijze dat geen enkele regering door haar veto zou kunnen verhinderen, dat andere regeringen gebruik maken van de mogelijkheden, die in het verdrag zelf zijn vastgelegd.

Op een zelfde wijze zou het niet moeilijk zijn om, wanneer men eenmaal de algemene structuur der instituten heeft aanvaard, voor ieder geval de geeignende procedureregels te ontwikkelen.

Voorts zou het wenselijk zijn de betrekkingen te regelen tussen de staten-leden der Gemeenschappelijke Markt en de internationale organisaties, welke een meer algemene bevoegdheid en een groter aantal leden hebben. Deze twee soorten van organisaties staan geenszins tegenover elkaar doch vullen elkander op nuttige wijze aan, en de beperkte groep van landen die onderling een douane-unie oprichten, kan gemakkelijk, voor het verrichten van taken van gemeenschappelijk belang, worden ingevoegd in de internationale organisaties, waarin zich de samenwerking tussen onafhankelijke eenheden ontwikkelt.

Het spreekt overigens vanzelf dat de toetreding tot de Gemeenschappelijke Markt en tot het geheel van daarmee samenhangende rechten en verplichtingen, open blijft staan voor alle landen die de regels ervan aanvaardden.
